

festivalul  
artelor

# nichita la echinocțiu

21 - 31  
martie  
2016  
ediția

CONSILIUL  
JUDEȚEAN  
PRAHOVA

CENTRUL  
JUDEȚEAN  
DE CULTURĂ

CENTRUL  
DRAMATIC  
MYTHOS  
PLOIEȘTI





## În această ediție...

...au scris pentru dumneavoastră:

Nichita Stănescu, Gheorghe Tomozei, Ion Donoiu, Dan David, Lucian Vasilescu, Ion Stratan, Bogdan Stoicescu, Letiția Ilea, Samuel Beckett, Sofocle, Anton Pavlovici Cehov, Radu Cosașu, Mara Nicoară, Magdalena Ghica, Mihai Vasile

...vor juca pentru dumneavoastră: actorii Centrului Dramatic Mythos -

Suzana Marin, Ion Streche, Mihaela Gaftoi, Luiza Buiac, Alin Georgescu, Emilia Dan Vasile, studenții claselor de actorie ale Școlii de Arte din Ploiești: Diana Licu, Adriana Stoica, Andreea Barbu, Diana Costăchescu, Ana Pascu, Iustin Matei, Vlad Dimulescu, Teodora Matei, Andreea Banu, Andra Zoicaș, Andreea Iancu, Anca Matei, Gabriela Nedelcu, Ioana Negoîtescu. Invitată în festival - actrița Evelyn Marcu.

...vor cânta pentru dumneavoastră: Diana Licu, Tudor Cioceanu, Constantin Dumitrașcu, Ana Lica, Ștefan Ionică

...vor expune pentru dumneavoastră:

colecționarul Boris Paraschivescu, artistul fotograf Bogdan Tavaru

...au pus în scenă pentru dumneavoastră: Mihai Vasile, Emilia Dan Vasile

...au făcut film pentru dumneavoastră:

Mihai Gheorghe, Mihai Vasile

...vor susține ateliere pentru dumneavoastră: Valter Paraschivescu, Mihai Gheorghe, Diana Lemnaru, Mihai Vasile

...au făcut acest festival pentru dumneavoastră: Centrul Județean de Cultură Prahova, Centrul Dramatic Mythos, Școala de Arte Ploiești



# FESTIVALUL PE SCURT

## Luni, 21 martie

- Ora 10

Deschiderea Universității Libere  
NICHITA STĂNESCU

- Ora 18

Vernisajul expoziției OPERE DE ARTĂ DIN  
COLECȚIA BORIS PARASCHIVESCU

Prezintă:

Dragoș Grigorescu și Valter Paraschivescu

- Ora 19

Spectacolul ANTRENORUL DE ÎNGERI  
de Nichita Stănescu

Interpretează actorii Centrului Dramatic  
MYTHOS. Regia: Mihai Vasile

## Marti, 22 martie

- Ora 10

Atelierul de imagine susținut de Mihai Gheorghe

- Ora 18

CONTEMPORANII LUI NICHITA:

**SABIN BĂLAȘA**

Proiecția filmelor

MAESTRUL ROMANTISMULUI COSMIC și  
POEMELE LUMINII, realizate de Mihai Vasile

## Miercuri, 23 martie

- Ora 10

Atelierul de imagine susținut de Mihai Gheorghe

- Ora 18

Spectacolul TORNA UMBRA

(din cadrul Proiectului Teatrul Mitologiei Românești)  
Interpretează actorii Centrului Dramatic MYTHOS.  
Scenariul și regia: Mihai Vasile

## Joi, 24 martie

- Ora 10

Atelierul de gravură susținut de Valter  
Paraschivescu

- Ora 18

Recital de chitară clasică susținut de  
TRIO CLASIC: Constantin Dumitrașcu, Ana Lica,  
Ștefan Ionică. Conducerea muzicală:  
prof. Constantin Mitulescu și prof. Daniela Tocan

## Vineri, 25 martie

- Ora 10

Atelierul de gravură susținut de Valter  
Paraschivescu

- Ora 17

CALEAȘCA CU FLUTURI

Gimnastică (eu)ritmică cu eleve ale clasei  
prof. Emilia Dan Vasile

- Ora 18

Mari sărbători creștine: BUNAVESTIRE

- Cuvînt despre sărbătoare rostit de preotul

Mihai Daniel Stoicescu

- Proiecția filmului de scurt metraj BUCURĂ-TE  
FLOAREA MĂRULUI ȘI NU TE SPERIA DE ROD  
de Mihai Vasile

- Ora 18,30

Evocarea poetului DAN DAVID

- Prezentarea volumului VENIREA FIULUI  
de Dan David, apărut la Editura MYTHOS în anul  
2015

- Proiecția filmului AUTOPORTRET.  
Scenariul și regia: Mihai Vasile

### **Sîmbătă, 26 martie**

Ora 10

Atelierul de semne susținut de Diana Lemnaru

Ora 18

Spectacolul APROAPE. ATÎT DE DEPARTE (CLOSE. SO FAR AWAY), de Lucian Vasilescu. Interpretează actorii Centrului Dramatic MYTHOS. Adaptarea pentru scenă și regia: Mihai Vasile

### **Duminică, 27 martie**

Între orele 10-13

Atelierul de semne susținut de Diana Lemnaru

Ora 13,30

Vernisajul expoziției de fotografie

BOGDAN TAVARU

Prezintă: Dragoș Grigorescu și Mihai Vasile

Ora 18,30

Spectacolele:

- CASCANDO după texte de Nichita Stănescu și Samuel Beckett.

Coregrafia și regia: Emilia Dan-Vasile

- IUBIȚI CONTEMPORANI, EU EXIST! de

Magdalena Ghica. Regia: Mihai Vasile

Interpretează studenții claselor de actorie ale Școlii de Artă Ploiești

### **Luni, 28 martie**

Ora 10

Atelierul de teatru cu studenții anului I - actorie, susținut de Mihai Vasile

Studiile teatrale:

- TRANDAFIRUL DE CARNE

de Magdalena Ghica

- OCOLUL PĂMÎNTULUI ÎN 100 DE ȘTIRI

de Radu Cosașu

- EU SÎNT VECINUL MEU de Letiția Ilea

Ora 18

### **ZIUA MONDIALĂ A TEATRULUI**

- Mesajul adresat lumii de Institutul Internațional de Teatru (I.T.I.)

Ora 18

TEATRUL CA ARHEOLOGIE SENTIMENTALĂ

Spectacolele

- O VIZIUNE A SENTIMENTELOR

de Nichita Stănescu

- O SCRISOARE DE DRAGOSTE

de Mara Nicoară

Interpretează studenții claselor de actorie ale Școlii de Artă Ploiești

- PESCĂRUȘUL CEHOV (eseu dramatic), în interpretarea actorilor Centrului Dramatic MYTHOS

Adaptările pentru scenă și regia: Mihai Vasile

Ora 19

- Lansare de carte:

MIC DICȚIONAR DE TERMENI TEATRALI de Mihai Vasile, ediția a IV-a

### **Marti, 29 martie**

Ora 10

Atelierul de imagine susținut de Mihai Gheorghe

Ora 18

Lansarea volumului CONVORBIRI LA LUMINA GÎNDULUI. Despre fragilitatea vieții, iubire, prietenie și alte închipuiri, de Bogdan Stoicescu

Prezintă: Mihai Vasile

Ora 19

Spectacolul-lectură EU AM TRĂIT ÎN CASA ASTA din creația poetului Ion Stratan.

Interpretează actorii Centrului Dramatic MYTHOS. Regia Mihai Vasile

**Miercuri, 30 martie**

Ora 10

Atelierul de sunete susținut de Mihai Vasile

Ora 18

RECITAL MUZICAL susținut de tinerii artiști

Diana Licu și Tudor Cioceanu

Ora 19

ANTIGONA de Sofocle (fragmente)

Recital susținut de actrița Evelyn Marcu

**Joi, 31 martie**

Ora 10

Închiderea Universității Libere

NICHITA STĂNESCU

Ora 18

Proiecția filmului MĂREȚIA FRIGULUI realizat de  
Teatrul EQUINOX și Centrul Dramatic MYTHOS,  
după spectacolul cu același nume.

Interpretează: Suzana Marin, Ion Streche,  
Mihaela Gaftoi, Emilia Dan-Vasile,  
Luiza Buiac, Diana Streche, Laura Pavliuc,  
Alexandru Ioan Vasile.

Imaginea și camera: Mihai Gheorghe.

Scenariul, scenografia și regia: Mihai Vasile

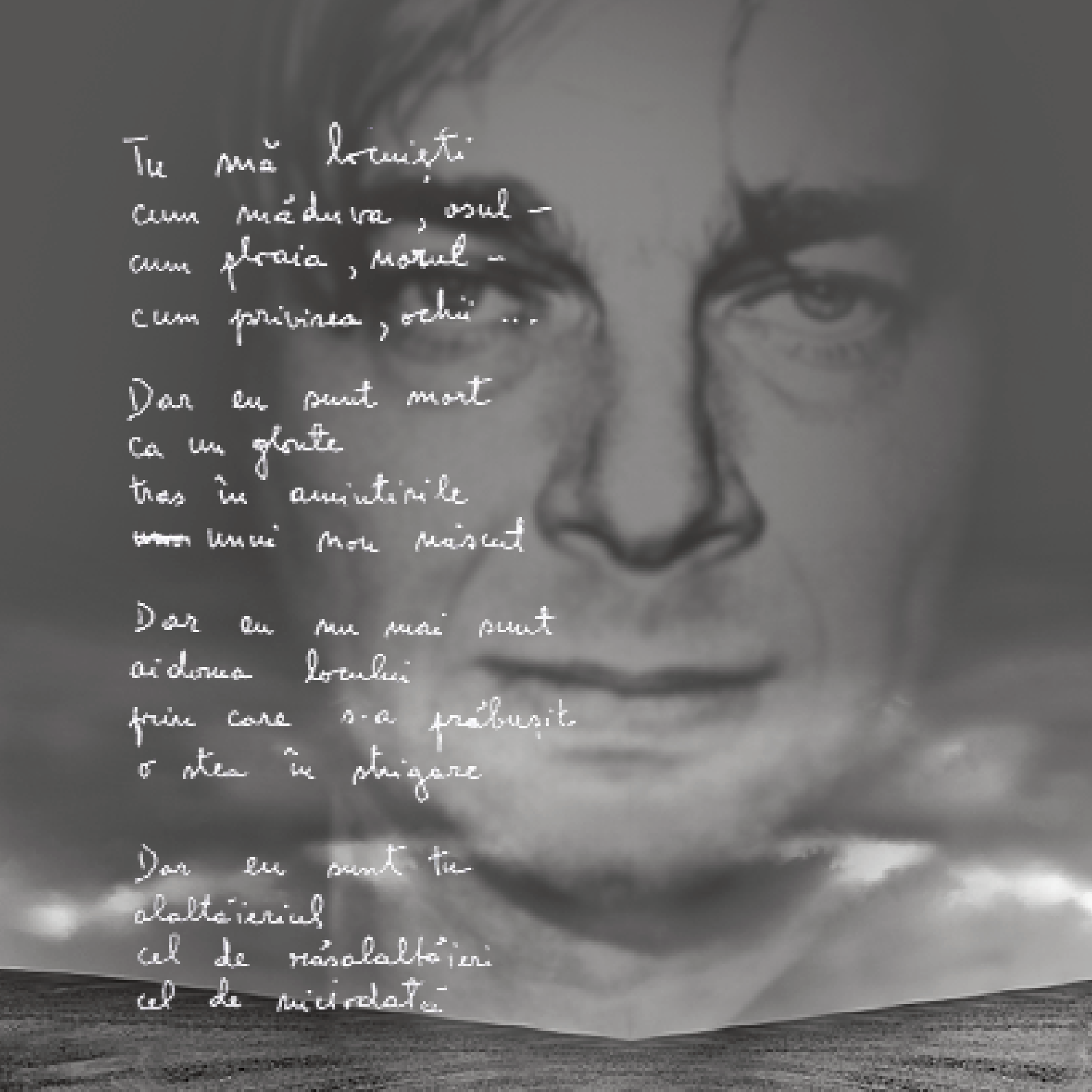
Ora 19

Lansarea volumului CHIP IANIFER

de Nichita Stănescu și Gheorghe Tomozei

Prezintă: Mihai Vasile și Dragoș Grigorescu





Tu mă locuiești  
cum măduva, osul -  
cum ploaia, norul -  
cum privirea, ochii ...

Dar eu sunt mort  
ca un glonte  
tras în amintirile  
~~unui~~ unui moș născut

Dar eu nu mai sunt  
aicioma locului  
prin care s-a prăbușit  
o stea în stăgare

Dar eu sunt tu  
alaltăieriul  
cel de năsoalaltăieri  
cel de microlaltăieri

## 10 zile de echilibru

Prin Festivalul artelor NICHITA LA ECHINOCTIU propunem 11 zile pline de libertate spirituală, de încântare artistică, de delectare vizuală și sonoră și multe altele asemenea. Acest festival, os din os stănescian, ajuns anul acesta la ediția a unsprezecea, adună în jurul artei și libertății de expresie pe cei care știu că libertatea este un bun care se menține prin exercițiu.

Iată, și această ediție respectă statutul de lecție despre zbor: nu vrea să demonstreze sau să arate practic nimic, nu premiază pe nimeni și nu își dorește să facă istorie. Își dorește, în schimb, să fie un prilej de expri-

mare prin artă cu și pentru tinerii frumoși ai Ploieștiului. Este un festival în care toți participanții sînt pe scenă animați de dorința de autocunoaștere prin teatru, dans, pictură, carte, film, muzică, rostiri.

Acest festival durează 11 zile, dar rămîne definitiv, generație după generație, în conștiința fiecărui participant, pentru că el reprezintă întâlnirea arhetipală cu sunetul, cu mișcarea, cu imaginea, cu gîndul viu așternut pe hîrtie.

Răsfoiți cartea aceasta dacă nu mă credeți!

***Dragoș Grigorescu***



## Amintiri dintr-o dimineață de marți, 13 și mult după aceea...

În dimineața friguroasă a zilei de 13 decembrie 1983, zăboveam în dreptul vitrinelor unei librării din centrul orașului, când, reflectat în geam, l-am zărit pe Nino Stratan, care venea spre mine. M-am întors către el și i-am spus vestea pe care tocmai o auzisem la radio: Nichita murise cu câteva ore înainte. Zîmbetul cu care urma să-mi spună bună dimineața a înghețat sub mustața lui stufoasă, și-a pus mâinile pe obraji iar căciula lui din blană sintetică a alunecat pe o parte, dîndu-i alura unui personaj din Caragiale, încurcat, neputincios, aiurit. A stat așa câteva secunde, după care, ca într-un vis, ne-am strîns în brațe ca și când noi ar fi trebuit să coborîm, așa îmbrățișați, în pămînt. Multe lucruri memorabile s-au întîmplat în ziua aceea... Țin minte multe dintre ele. Dar îmbrățișarea aceea dureroasă, ca de capăt de lume și de timp rămîne și astăzi ca o amprentă pe trupul meu.

La un an de la moartea lui Nichita Stănescu, noi, cei cîțiva tineri (pe atunci) intelectuali ne-am propus să-l pomenim cum se cuvine și, trecînd peste gerul (la propriu și la figurat) care ne înconjura, să ni-l reamintim. Unul dintre noi, mai pragmatic, a propus ceva mai mult: un festival de poezie. Încălziți de gînd și de perspectivă am bătut la ușile care puteau aproba un astfel de lucru și, după multe „peripeții”, umilințe de tot felul și uși trîntite în nas, a luat ființă ceea ce s-a numit mai întîi „Zilele poeziei românești Nichita Stănescu”. Era ziua de 13 decembrie 1984, începutul unei aventuri care ne-a marcat pe mulți dintre noi, cei care, în epoca aceea înghețată și absurdă, încercam să facem auzite cuvintele marelui poet, ca o însorire peste cenușiul de atunci. Teatrul Equinox (pe atunci Studioul de teatru și film Echinoux), fusese fondat cu patru ani înainte și, în ciuda

multor piedici, reușise să se facă remarcat prin îndrăzneala formulei teatrale propuse publicului și criticii. Dispariția lui Nichita Stănescu ne marcase și pe noi profund, astfel că încercam, timid, să ne apropiem de acest spațiu spiritual atît de înșelător. Multora li se părea un teren de joacă zglobie (aveam să vedem, în epocă, spectacole dintre cele mai trăznite, ba chiar actori dintre cei mai interesanți căzuseră și ei în această capcană a facilului joc care credeau ei că este poezia lui Nichita Stănescu). Eu, personal, aveam o teamă vecină cu spaima cînd intram în acest teritoriu atît de ofertant pentru scenă. Păteam cu Nichita Stănescu așa cum pătesc și acum numai la gîndul că ar trebui să montez un spectacol Shakespeare, sau Cehov, sau Beckett. Sigur, poate părea o enormitate această mărturisire, dar asta e! Poezia lui mă atrăgea și, în același timp, mă înspăimînta. Simțeam în ea o imensă voluptate a rostirii, a oralității, proprii teatrului și teatralității. Nichita însuși, cînd își citea poemele, devenea un personaj. Astfel că, primele mele încercări de a aduce poezia sa pe scenă au fost modeste în raport cu dorința mea. Asta pînă în anul 1986 cînd am început lucrul la primul film care s-a creat în România pornind de la viața și creația sa. Se numea „Nichita azi” și avea să aibă un drum plin de bucurii și peripeții dintre cele mai interesante. Laureat al mai multor premii la prestigioase festivaluri în țară, atunci cînd filmul acesta ajungea în zonele așa zis oficiale (cum era Festivalul național de film de la Costinești, organizat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist din România), crea frisoane și reacții de respingere. Dar filmul se susținea singur. Avea partizani dar și detractori pe măsură. Dintre cei care l-au iubit necondiționat s-au numărat personalități



importante ale cinematografului românesc. Astfel, regizorul Andrei Blaier scria în revista Cinema: „Filmul „Nichita azi” e un prilej de meditație gravă, tulburătoare, despre poezie ca o condiție de existență. Cu grație și infinită preocupare pentru cauza propusă autorul, Mihai Vasile, reușește să te ducă alături de el, într-o călătorie-omagiu, ca un cortegiu prietenos și deloc trist, spre țărmuri de visare și prodigioasă speculație filozofică, așa cum au avut șansa să trăiască, în preajma poetului, cei care l-au cunoscut. Filmul „Nichita Azi” rămîne pentru mine, în întregul lui, o reușită certă, un poem elegiac și patetic pentru o mare dragoste.” Iar criticul Călin Căliman avea să remarce în „Almanahul superlativelor” editat de revista „Contemporanul” în anul 1987: „Două dintre filmele premiate sînt, însă, într-o selecție strict subiectivă, cele mai bune din cele mai bune. Unul este „Nichita azi”. Un film în trei părți, datorat unor tineri cineaști ploieșteni de la Studioul de teatru și film Echinox. Un omagiu de suflet adus amintirii și poeziei lui Nichita Stănescu. Filmul nu și-a propus o privire biografică sau monografică, și nici memorizarea celor mai frumoase versuri ale poetului, pe care le avem cu toții în inimă și gînd. A vrut mai mult, a încercat să întrupeze poeziile în imagine. Riscantă tentativă, dar onoare curajoșilor! Filmul este însăși lumea poeziilor lui Nichita, universul de simțire, de inspirație, de neliniște al creatorului. Versurile, cuvintele ar fi fost redundante. Ele rămîn în film doar ca un ecou de glas al vîrstelor poetului materializate în imagini. „De ce ungi cu ulei de măsline țeava pistolului?”. „Ca să fiu pregătit dacă izbucnește din nou primul război mondial”. Din vîrsta de pe urmă se aude doar o întrebare-strigăt: „Cît mai avem ca timp, vă rog frumos? Cît mai avem ca timp, vă rog frumos?” Sau remarca la fel de entuziastă a criticului de film Valerian Sava: „Cum am putea oare să expediem fie și în treacăt, printre cele cinci-

sprezece filme propuse pentru premiul întîi, numai la una dintre cele zece categorii ale palmaresului (eseu-poem cinematografic) o lucrare cum e „Nichita azi”, marea revelație, după părerea noastră și a altor membri ai juriului, a actualei ediții a Festivalului și nu numai a ei?” Momentul acesta a însemnat enorm pentru mine și colegii mei de teatru. La fiecare nouă aventură în spațiul spiritual al poeziei lui Nichita Stănescu, am ținut cont de acest start. El era poarta prin care pătrundeam acolo. Mulți ani am creat spectacole care se bazau pe texte din creația sa. Spectacolele cele mai memorabile au fost, însă, cele create după 1990, cînd speranța noastră că ne va fi mai bine și că vom putea crea mai liber era atît de puternică. Datorită acestei pasiuni, teatrul nostru a articulat un proiect de mari dimensiuni care este și astăzi unic în teatrul din România și care se cheamă „Teatrul poeziei”.

De-a lungul celor peste douăzeci de ani în cadrul acestui proiect au fost create spectacole care au plecat de la creația multor poeți: Victor Hugo, Mihai Eminescu, Federico Garcia Lorca, Jorge Luis Borges, Geo Bogza, Ion Stratan, Lucian Vasilescu, Roland Ménard, Jacques Prévert și alții. „Bufonul și Moartea”, spectacol care a avut premiera în anul 1995 este unul dintre ele. S-a jucat cîteva stagiuni atît acasă cît și în diverse alte săli de teatru sau locuri unde se face teatru. În iarna anului 1998 am scris unul dintre cele mai tulburătoare scenarii pe texte din creația poetului. Spectacolul se numea „La multă vreme după potop” și avea să schimbe definitiv percepția noastră dar și a publicului și chiar a criticii de teatru despre oralitatea unei importante părți din creația poetică a lui Nichita Stănescu. În primăvara anului 2003, studioul de film al Teatrului Equinox a terminat filmul „În zori Nichita trecea”, un poem cinematografic despre care presa din acea vreme scria că este un „omagiu dintre cele mai

emoționante care s-au adus vreodată poetului Nichita Stănescu”. Întristat de turnura neliniștitor de festivistă și oficială pe care a luat-o festivalul pe care eu și cei din generația mea l-am pornit în anul 1984, am decis că trebuie făcută o alternativă mai puțin scorțoasă la acesta. Astfel, în primăvara anului 2006 am inaugurat seria numită Festivalul artelor „Nichita la echinocțiu”, festival care începe în seara echinocțiului de primăvară și se termină în seara zilei de naștere a poetului. Unsprezece zile de spectacole, ateliere, recitaluri, vernisaje, lansări de cărți și de reviste, colocvii, proiecții de film, gale ale tinerilor actori sau gale de film scurt. Au avut astfel prilejul să participe la toate aceste manifestări ale spiritului, sub tutela princiară a poetului Nichita Stănescu, cîteva mii de tineri intelectuali, care au interacționat cu artiști din multe zone ale artei, au creat teatru, film, dans, arte vizuale, au jucat în spectacole, au scris și editat reviste, au făcut parte, cu alte cuvinte, din spiritul acestei uluitoare întâmplări care a fost și este încă acest festival. În cadrul lui, Teatrul Equinox și-a continuat aventura nichitiană, creînd în anul 2007 spectacolul „Ultima dimineață la Troia”, unde spritul tragic al sfîrșitului războiului troian și-a găsit o uluitoare rezonanță în textele poetului. La ediția a cincea a festivalului am scris pentru actorii mei un nou scenariu care s-a materializat în spectacolul „Măreția frigului” și care este, o spun cu bucuria dar și cu tristețea sentimentului unui capăt de drum, expresia deplină a ceea ce a însemnat pentru mine și colegii mei de teatru și film această aventură, această călătorie fascinantă și epuizantă în interiorul fierbinte al creației lui Nichita Stănescu.

Festivalul a mers mai departe, în ciuda faptului că în anul 2013, datorită unor decizii politice absurde și arbitrare, Teatrul Equinox a trebuit să-și închidă definitiv porțile. Nou înființatul Centru Dramatic Mythos a preluat cu și mai multă energie marile

teme ale festivalului pe care, iată, l-a adus în pragul celei de a unsprezecea ediții la fel de proaspăt, la fel de necesar, la fel de... nichitian.

...După premiera, în 1987, a filmului „Nichita azi”, criticul și publicistul Valerian Sava mi-a spus, cu ușoară tentă malițioasă: „Ei, acum să te văd. Ce film o să mai faci după ăsta?” Și remarca lui m-a urmărit multă vreme, ba, chiar mi-a creat mult inconfort, pentru că ea conținea mult adevăr. Și anume faptul că unele dintre filmele sau spectacolele mele dădeau senzația aceea de sațietate, de prea mult. Și de fiecare dată mă obligam să o iau de la capăt, ca să văd dacă nu cumva mi-a scăpat ceva. Sentimentul acesta de nesiguranță, de incertitudine a avut menirea să mă țină treaz în aceste cîmpii magnetice, în mă răcinișul delicat dar real al metaforei, m-a pus în situația de a mă întreba dacă este adevărat dictonul italian „traduttore - traditore”, adică dacă nu cumva mă foloseam de textele maestrului doar pentru propriile-mi obsesii teatrale. Greu de zis dacă am făcut sau nu lucrul ăsta. Cert este că aceia care au văzut aceste spectacole s-au întîlnit cu spiritul maestrului. Au fost pătrunși de acea venerare de care se bucură marile personalități. Pentru că, în fond, noi n-am făcut altceva decît ceea ce poetul a scris într-un laconic poem: „eu nu sunt decît o pată de sînge care vorbește.”

Mihai Vasile  
regizor





Emineescu ultim  
Nictu la stăruire

## Emineescu

Atita să nu uitati:  
că el a fost om viu  
viu  
pipoabil cu mina.

Atita să nu uitati  
că el a trăit cu gura lui,-  
că avea piele  
îmbrăcată în stofă.

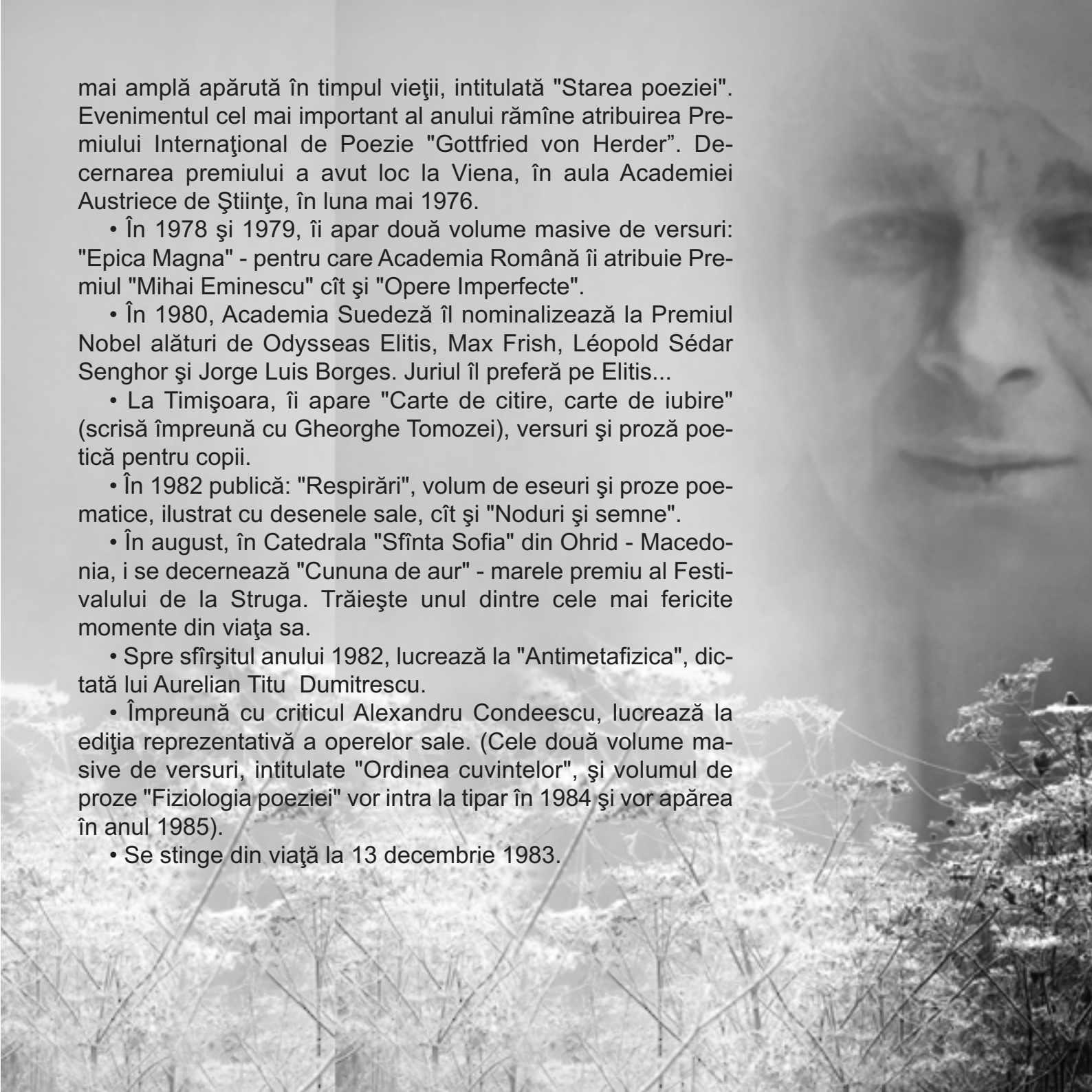
Atit să nu uitati,-  
că ar fi putut să stea  
la masă cu noi,  
la masa cinei celei de taină

Atit să uitati! Numai atit,-  
că El a trăit,  
încănta noastră...  
Numai atit,  
în genunchi: vă rog, să uitati!

# NICHITA STĂNESCU

## scurtă schiță bio-bibliografică

- S-a născut la 31 martie 1933, în Ploiești.
- Urmează, între 1940-1944, cursurile primare, primele două clase la Ploiești, iar celelalte, la Bușteni și la Vălenii de Munte, unde familia se refugiase din cauza bombardamentelor.
- Între anii 1948 și 1952, urmează cursul superior la același liceu.
- Între 1952-1957, urmează Facultatea de Filologie (Limba și literatura română), la Universitatea din București.
- Debutează în ultimul an de facultate (1957), la "Tribuna" (Cluj, 17 martie).
- După absolvirea facultății, devine redactor la secția de poezie a "Gazetei literare".
- Editorial, debutează în 1960, cu volumul "Sensul iubirii".
- În 1964, îi apare al doilea volum de versuri, "O viziune a sentimentelor".
- În martie 1965, când poetul împlinea 32 de ani, îi apare al treilea volum de versuri, "Dreptul la timp".
- După publicarea volumului "11 Elegii", aparițiile editoriale se succed într-un ritm alert: "Roșu Vertical", "Alfa", "Oul și sfera".
- În 1969 îi apar volumele "Necuvintele" și "Un pământ numit România".
- În anul 1970 apare volumul "În dulcele stil clasic" și selecția de "Poezii" în colecția "Cele mai frumoase poezii".
- În 1972 apare volumul de eseuri "Carte de recitare", cât și "Belgradul în cinci prieteni" și "Măreția frigului - Romanul unui sentiment".
- În 1975, publică cea de a patra selecție de autor - cea



mai amplă apărută în timpul vieții, intitulată "Starea poeziei". Evenimentul cel mai important al anului rămîne atribuirea Premiului Internațional de Poezie "Gottfried von Herder". Decernarea premiului a avut loc la Viena, în aula Academiei Austriece de Științe, în luna mai 1976.

- În 1978 și 1979, îi apar două volume masive de versuri: "Epica Magna" - pentru care Academia Română îi atribuie Premiul "Mihai Eminescu" cît și "Opere Imperfecte".

- În 1980, Academia Suedeză îl nominalizează la Premiul Nobel alături de Odysseas Elitis, Max Frish, Léopold Sédar Senghor și Jorge Luis Borges. Juriul îl preferă pe Elitis...

- La Timișoara, îi apare "Carte de citire, carte de iubire" (scrisă împreună cu Gheorghe Tomozei), versuri și proză poetică pentru copii.

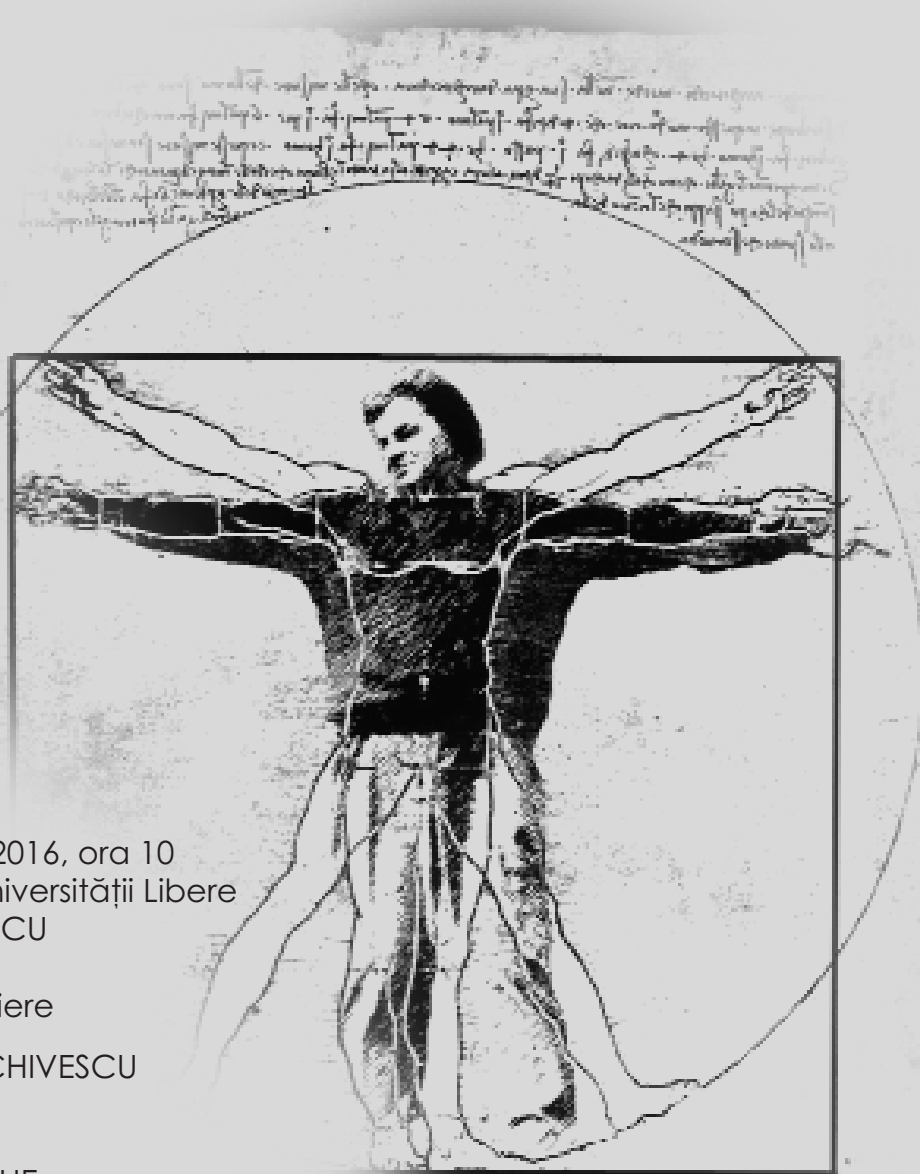
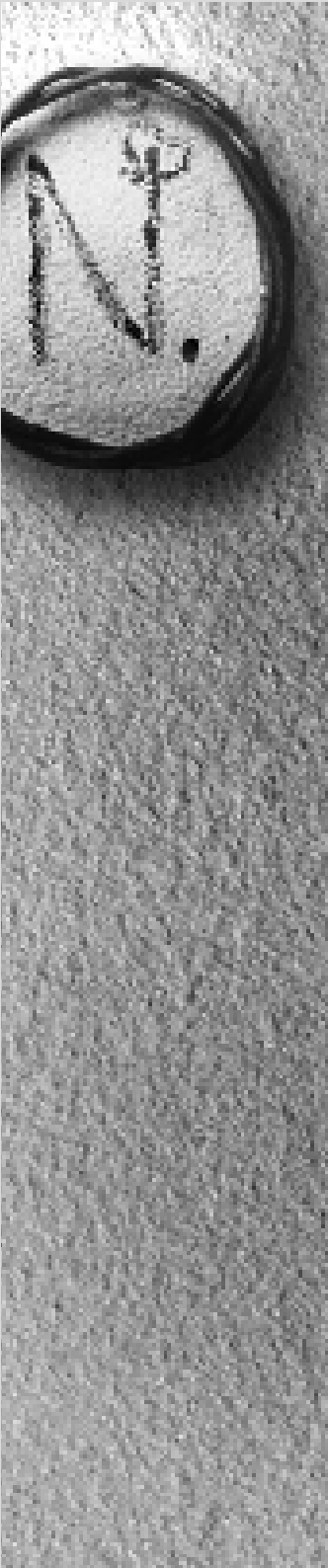
- În 1982 publică: "Respirări", volum de eseuri și proze poetice, ilustrat cu desenele sale, cît și "Noduri și semne".

- În august, în Catedrala "Sfînta Sofia" din Ohrid - Macedonia, i se decernează "Cununa de aur" - marele premiu al Festivalului de la Struga. Trăiește unul dintre cele mai fericite momente din viața sa.

- Spre sfîrșitul anului 1982, lucrează la "Antimetafizica", dictată lui Aurelian Titu Dumitrescu.

- Împreună cu criticul Alexandru Condeescu, lucrează la ediția reprezentativă a operelor sale. (Cele două volume masive de versuri, intitulate "Ordinea cuvintelor", și volumul de proze "Fiziologia poeziei" vor intra la tipar în 1984 și vor apărea în anul 1985).

- Se stinge din viață la 13 decembrie 1983.



Luni, 21 martie 2016, ora 10  
deschiderea Universității Libere  
NICHITA STĂNESCU

Maeștrii de atelier

VALTER PARASCHIVESCU  
gravură

MIHAI GHEORGHE  
imagine

DIANA LEMNARU  
semne

MIHAI VASILE  
teatru, sunet



Luni, 21 martie 2016, ora 18  
Vernisajul expoziției  
OPERE DE ARTĂ DIN COLECȚIA  
**BORIS PARASCHIVESCU**

Boris Paraschivescu a adunat, de-a lungul unei vieți, cu dragoste și cu o discretă fervoare, cu iubire pentru operele de artă, dar și pentru artiști, o importantă colecție de tablouri, constituind un nucleu semnificativ, important, de artă contemporană românească. Este o mică istorie a picturii românești, văzută din unghi subiectiv, filtrată prin gustul și priceperea domnului Boris Paraschivescu, o colecție care astăzi numără nume importante ale artei românești contemporane...

*Marin Gherasim*

Dacă unii colecționează timbre, monede, mașini, coarne de cerbi, cărți vechi și multe altele, Boris Paraschivescu colecționează pictură, grafică, sculptură și alte obiecte de artă.

El adună sufletele, gândurile, amintirile celor care au lucrat la ele. Se gîndește la ei, îi caută pe cei ce mai sînt în viață, le știe suferințele și bucuriile, și regretă că nu i-a cunoscut pe cei plecați de lîngă noi.

Colecția lui de artă reprezintă iubirea lui pentru cei ce le-au creat, precum și zădărniciul și sacrificiul de a avea acele opere lîngă el.

*Ileana Dăscălescu*

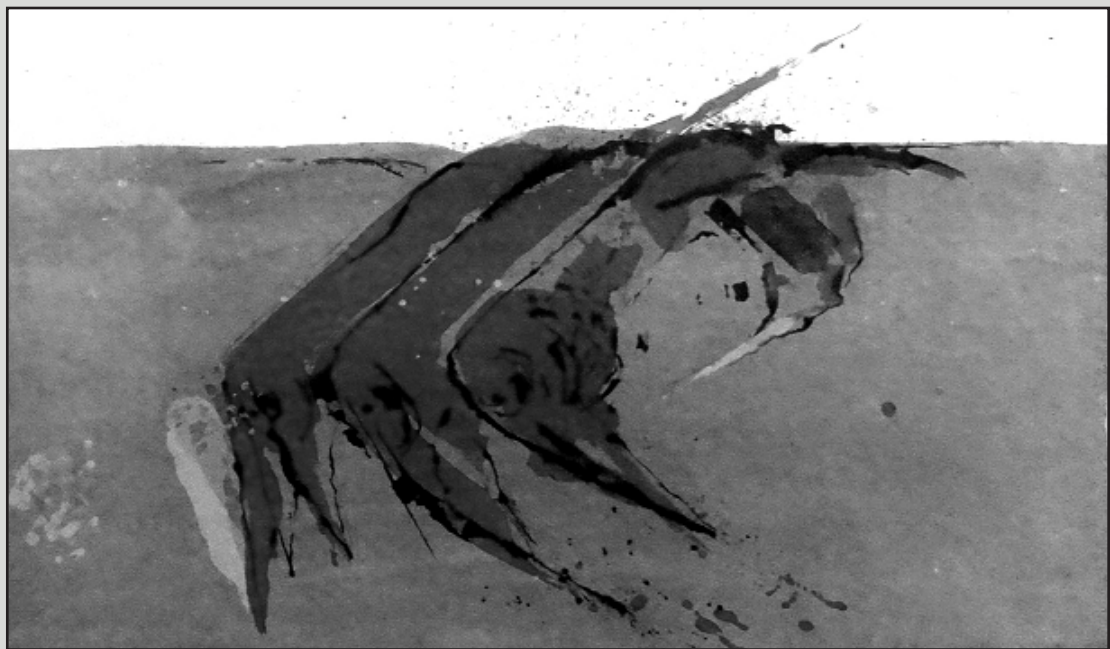


Vintilă Făcăianu  
„Boncănit” (xilografură)



Vittorio Holtier  
„Vapor roșu” (ulei pe carton)

Doina Simionescu  
„Homari” (litografie)



Luni, 21 martie 2016, ora 19

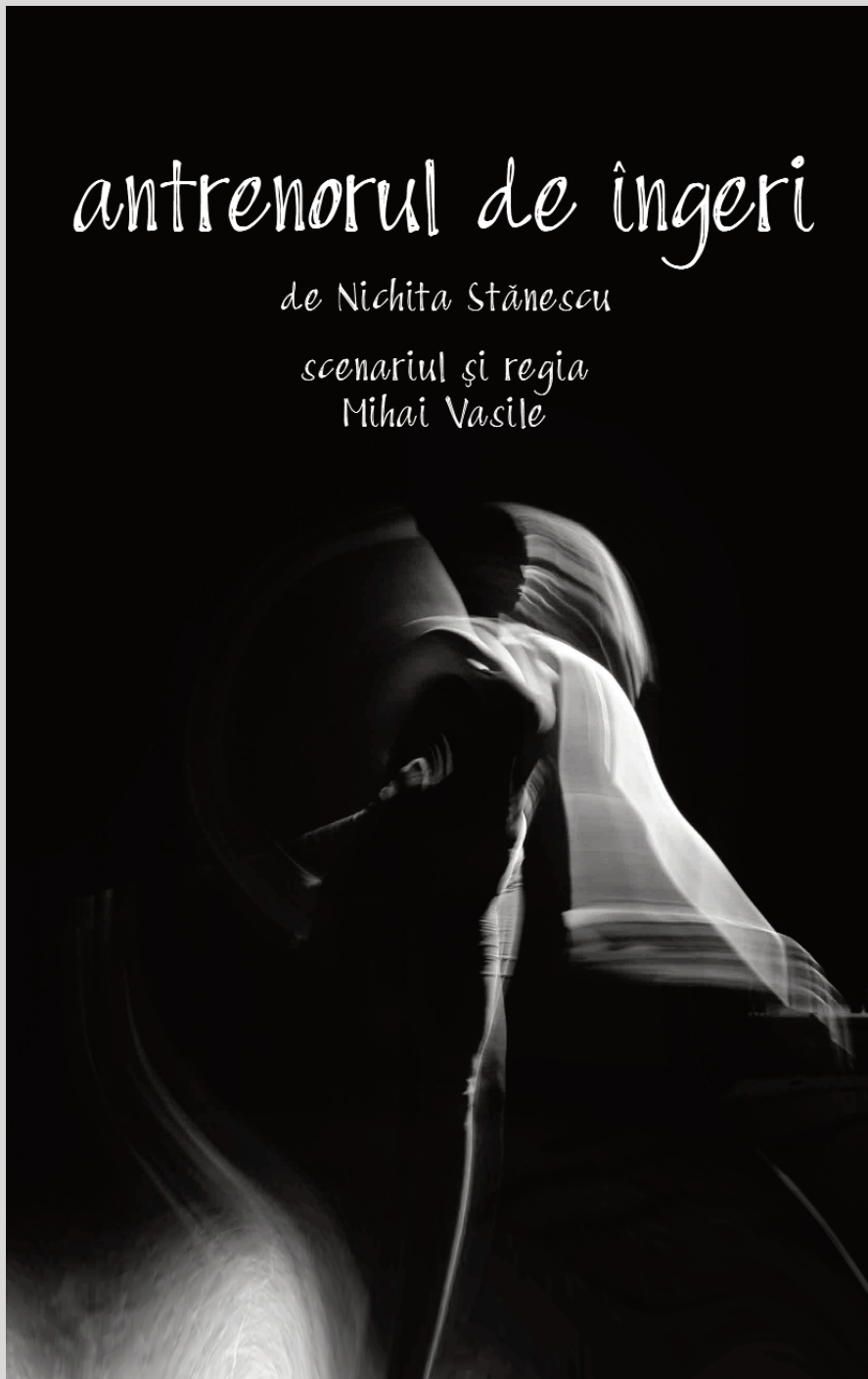
# *antrenorul de înger*

*de Nichita Stănescu*

*scenariul și regia  
Mihai Vasile*

în distribuție

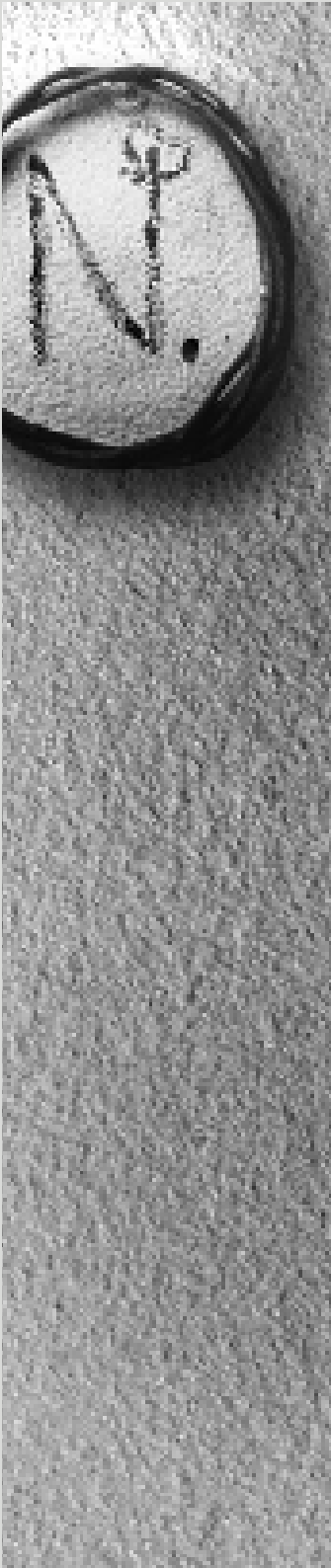
Suzana Marin  
Ion Streche  
Mihaela Gaftoi  
Emilia Dan Vasile  
Luiza Buiac  
Alin Georgescu











Mărți, 22 martie 2016, ora 10

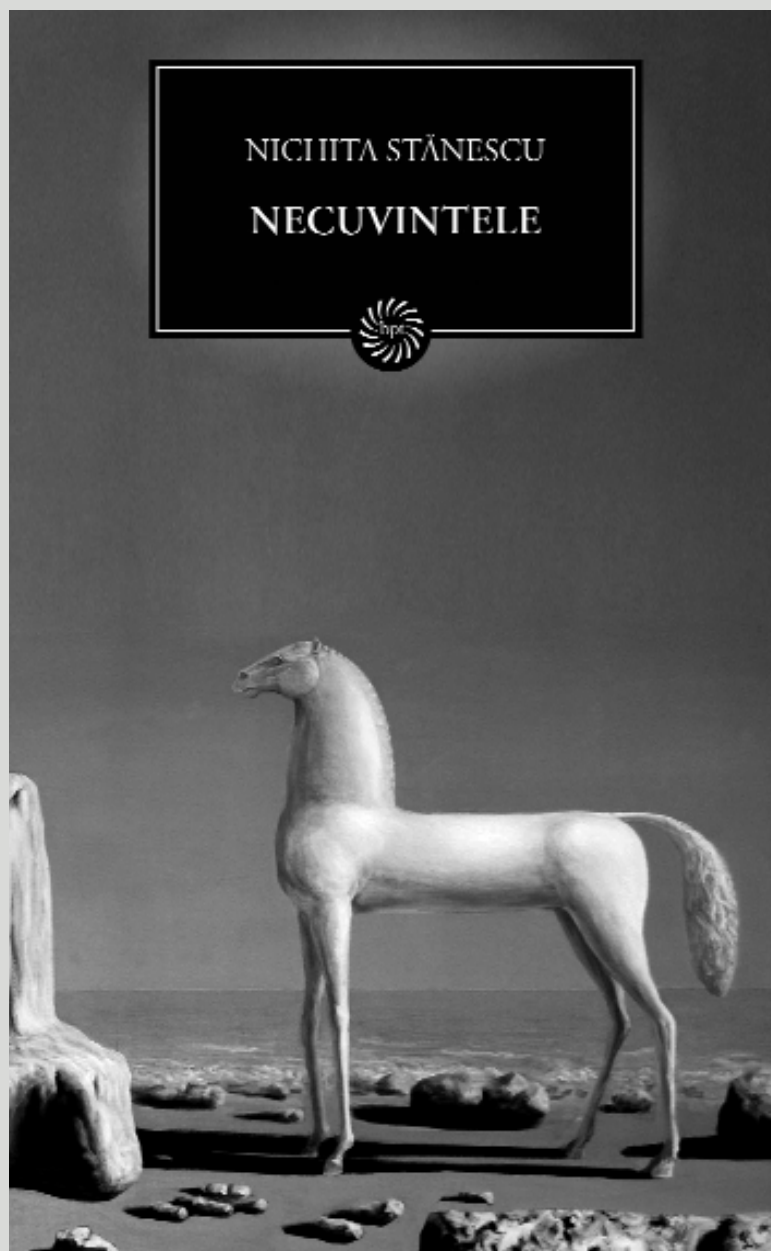
Atelierul de imagine susținut de Mihai Gheorghe



(atelierul se continuă în zilele de 23 și 29 martie, ora 10)

Marți, 22 martie 2016, ora 18

Contemporanii lui Nichita Stănescu  
**SABIN BĂLAȘA**



pe copertă:  
„Amintirea oceanului”  
de Sabin Bălașa





Proiecția filmelor

## Maestrul romantismului cosmic

### Poemele luminii

de Mihai Vasile

Sabin Bălașa „Meșterul Manole”



*Eu sunt stăpânul  
luminii create de mine.  
Nimeni nu poate fi  
stăpânul unei lumi  
pe care nu a creat-o el.*

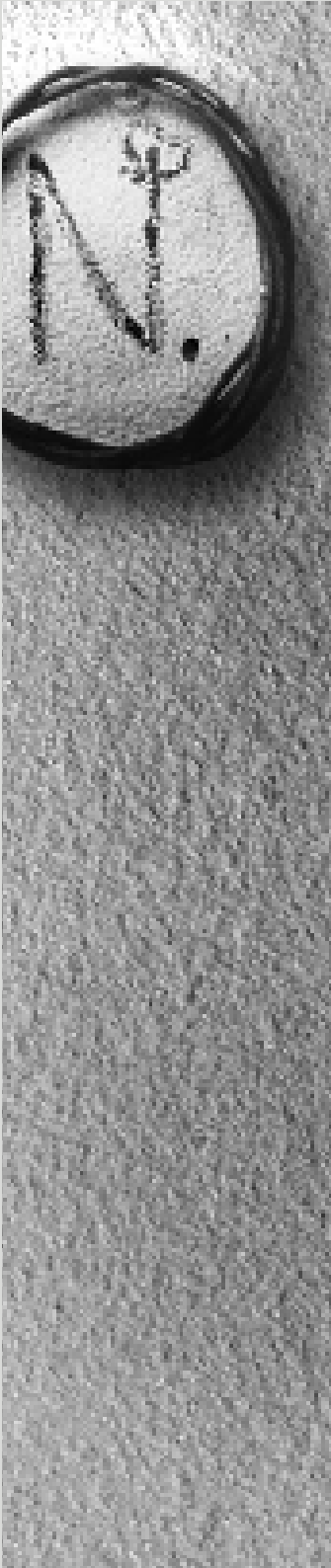




Sabin Bălașa

## **Luceafărul**

(frescă în Sala pașilor pierduți,  
Universitatea  
„Alexandru Ioan Cuza” din Iași)



Miercuri, 23 martie 2016, ora 18

în distribuție

Suzana Marin  
Ion Streche  
Mihaela Gaftoi  
Emilia Dan Vasile  
Luiza Buiac  
Alin Georgescu

# TORNA UMBRA

SPECTACOL DIN CADRUL PROIECTULUI  
TEATRUL MITOLOGIEI ROMÂNEȘTI

un spectacol de

*Anton Vasile*



## Ființa Umbrei

... Un spectacol despre care este foarte greu să scrii. Este foarte greu să-l comentezi în termeni obișnuiți sau de specialitate, orice criteriu critic căzînd fără argumente în fața a ceea ce se desfășoară sub ochii noștri timp de peste o oră. Cine a urmărit, fie și doar din cînd în cînd, ambițiosul proiect „Teatrul mitologiei românești”, văzînd cel mai recent spectacol, își poate imagina imensul efort de cercetare și documentare care a dus la finalizarea acestei etape a proiectului... Această „carte de poeme” s-a scris aproape instantaneu în fața noastră, aducîndu-ne simțurile mai aproape de ceea ce putem numi trăirea totală a unui sentiment. Plecînd de la conceptul nichitian, potrivit căruia se poate face un poem cu cîteva obiecte și un sentiment, regizorul și scenaristul Mihai Vasile, propune un joc deloc „intelectual” - cum afirma chiar domnia sa. Mai degrabă jocul este unul al refacerii drumului fiecăruia dintre noi către bunele noastre origini, către acele spații vibratorii unde nu mai contează „cultura generală” ci felul în care orice om este dispus să recepteze opera de artă. Dincolo de ineditul fiecărei puneri în scenă din acest proiect-program, spectacolul acesta pune puternic în lumină accentele sonore ale unei lumi cu care ești confruntat și care pare de mult adormită în fiecare dintre noi: adevărata lume a strămoșilor noștri. Cuvintele par stranii. Sînt, pe rînd, cunoscute și necunoscute. Denumesc sau, din contra, contrariază și par a nu defini nimic concret. Imaginile se succed raportate la cîntece și incantații, la sunete scoase din instrumente stranii care atîrnă de un fel de rastel și la care Mihai Vasile... cîntă. Nu mai puțin spectaculoase sînt evoluțiile actorilor. Ceea ce practică ei aici, în acest spectacol, depășește obișnuitul în teatru. Rar se poate auzi pe o scenă de teatru din România un registru sonor atît de variat și profund, atît de adevărat.

*Virginia Soare*





Am cunoscut lumea miraculoasă a acestei minunate țări prin spectacolul TORNA UMBRA.

Am discutat îndelung cu realizatorul acestui spectacol, regizorul Mihai Vasile, despre ceea ce am văzut și auzit, am pătruns în detaliile acestei reprezentării mai mult decât teatrale, am analizat apoi spectacolul cu prietenii mei care m-au însoțit la această vizionare, am revăzut cu ochii minții gesturi și sunete arhetipale și am tras o concluzie tulburătoare: acest spectacol atinge pe alocuri perfecțiunea. Pare un cuvânt riscant, atîta timp cît sînt convins că perfecțiunea nu există, dar nu-mi pot

reține admirația față de această abordare extraordinară a unor teme general-umane, venite dintr-o lume pe care am recuperat-o ca fiind și a mea, aceea a începuturilor, cînd cuvintele, sunetele, gesturile, obiectele, culorile, lumina și întunericul, emoțiile și sentimentele erau aceleași pentru orice ființă umană de pe pămînt...

N-am avut niciodată o astfel de stare în fața unei opere de artă. Regizorul și actorii ne-au proiectat în această lume a arhaicului cu o ușurință și cu o știință de-a dreptul impresionante.

**André Rolfo** (Franța)







Joi, 24 martie 2016, ora 10

Atelierul de gravură susținut de Valter Paraschivescu



(atelierul se  
continuă  
în ziua de  
25 martie,  
ora 10)



Joi, 24 martie 2016, ora 18



Recital de chitară clasică susținut de  
**TRIO CLASIC**

Constantin Dumitrașcu • Ana Lica • Ștefan Ionică

Conducerea muzicală:  
prof. Constantin Mitulescu  
prof. Daniela Tocan



Vineri, 25 martie 2016, ora 17

# Caleașca cu fluturi

Gimnastică (eu)ritmică cu eleve ale clasei prof. **Emilia Dan Vasile**



O mișcare este organică dacă decurge armonios, este armonioasă dacă este naturală, este naturală dacă între acompaniamentul muzical și activitatea fizică se creează o legătură, dacă trăirile emoționale se proiectează prin impulsurile ritmului...

**Rudolf Bode**

Existența înseamnă mișcare. Acțiunea înseamnă mișcare. Existența este definită de ritmul forțelor aflate în echilibru natural. Capacitatea noastră de a înțelege dansul ne permite să vedem cu claritate ritmul naturii și să plasăm acest ritm natural în decorul artei și culturii bine organizate.

**Rudolf Laban**



Vineri, 25 martie 2016, ora 18

Mari sărbători creștine  
**BUNAVESTIRE**

Cuvînt despre sărbătoare rostit de preotul  
Mihai Daniel Stoicescu

Proiecția filmului de scurt metraj  
**BUCURĂ-TE FLOAREA MĂRULUI**  
**ȘI NU TE SPERIA DE ROD**  
de Mihai Vasile



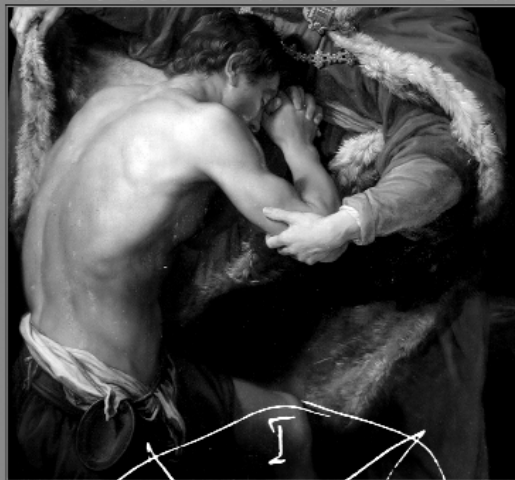


Vineri, 25 martie 2016, ora 18,30

# Evocarea poetului **DAN DAVID**

Prezentarea volumului **VENIREA FIULUI** de Dan David,  
apărut la Editura MYTHOS în anul 2015

dan david



*venirea fiului*



## Proiecția filmului **AUTOPORTRET**

Scenariul și regia: Mihai Vasile



Orice ai cita din poezia lui Dan David demonstrează dotația nativă... Nimic din ceea ce este omenesc nu pare a-l opri... Libertatea de exprimare e, fără exagerare, ieșită din comun...

**A. I. Brumaru**

Dan David sparge toate tiparele posibile... se află la începutul unei cariere scriitoricești furtunoase.

**Alex. Ștefănescu**

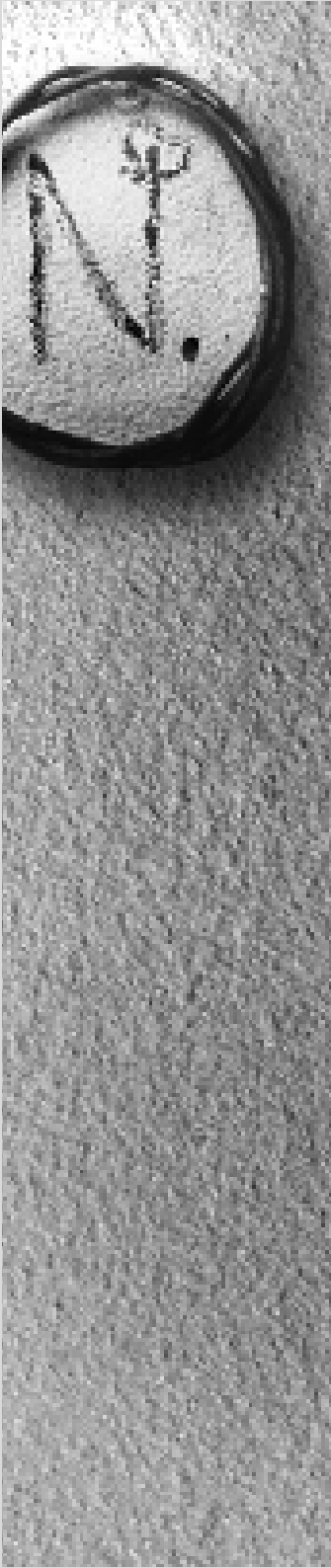
Dan David este un talent puternic și febril.

**Laurențiu Ulici**

Dan David, poet necomun și incomod, frapează prin originalitate stilistică, inteligență nervoasă, limbaj poetic nou și derutant (...) Poemele sînt șocante, vii, ilariante, probînd stăpînirea unui stil oral, sincopat, agresiv, debordant, mozaicat, reunind în albia lui textuală expresia frustă, familiară provincială sau argotică și citatul prețios, enunțul grav, melancolic, desperat și chiuitura folclorică.

**Cezar Ivănescu**





Sâmbătă, 26 martie 2016, ora 10

Atelierul de semne susținut de Diana Lemnaru

(atelierul se continuă în ziua de 27 martie, ora 10)

desen de  
Laurențiu Gabriel Dumitru



Sâmbătă, 26 martie 2016, ora 18

Premiera spectacolului de teatru

în distribuție

Suzana Marin  
Ion Streche  
Mihaela Gaftoi  
Emilia Dan Vasile  
Luiza Buiac  
Alin Georgescu

aproape. atât de departe



close. so far away

de  
lucian vasilescu

un spectacol de  
mihai vasile





După atîția ani de poezie, repetată sau alternată ca guvernările, în cărțile lui Lucian Vasilescu mi se pare că văd ceea ce de multă vreme așteptam: ieșirea. Ieșirea de sub nobila opresare a unui poet tutelar, deschizător și închizător de drumuri: Nichita Stănescu.

Lucian Vasilescu îmi pare a fi personalitatea sau mai degrabă trupul poetic care a scăpat și n-a aruncat cu piatra în Nichita, nici nu i-a devenit sclav.

***Maria Luiza Cristescu***

Ciudad: Vasilescu scrie uneori de parcă ce-a scris e lucrat direct în Paradis. Dar el zice că acolo e doar un sanatoriu, nimic mai mult, și că ne aflăm, și unul și altul, pe veci îngropați aici sub cer. Mai zice că sîntem progeniturile unui răspuns care nu-ncetează să-și caute întrebare. Iată de ce cred că Vasilescu, acolo unde și atunci cînd scrie, doare.

***Ioan Es. Pop***







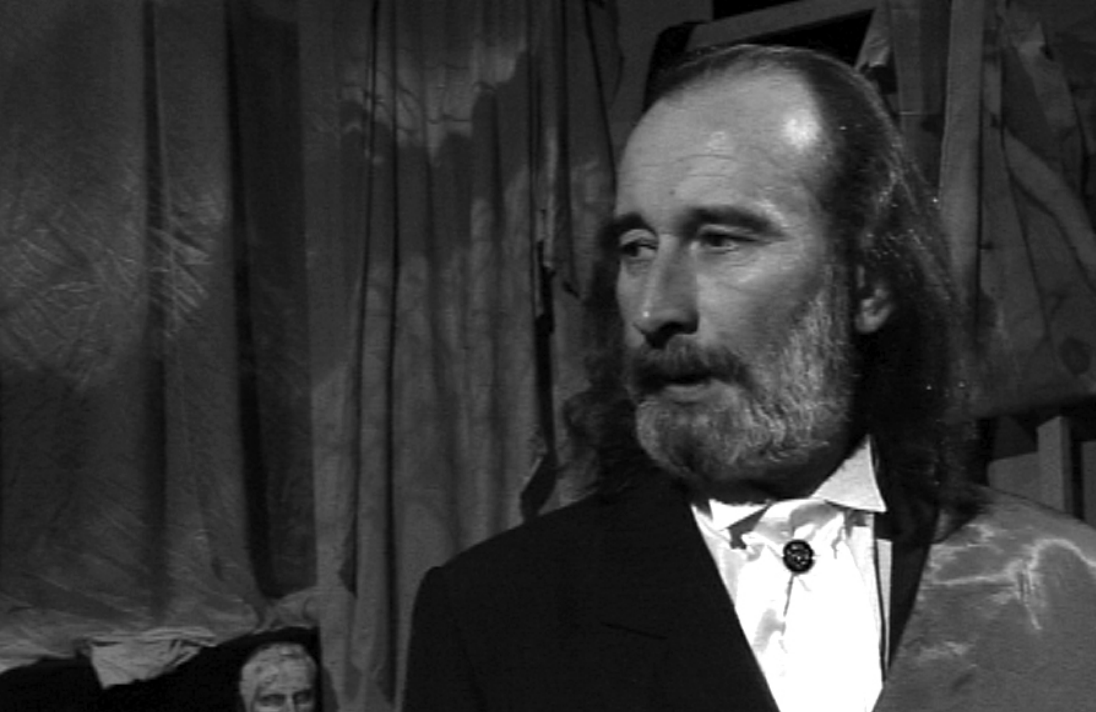
Lucian Vasilescu redescoperă sensibilitatea, o sensibilitate dureroasă, după ce poeții generației '80 și-au transplatat inimi de hîrtie și și-au injectat cerneală în vene...

...Lucian Vasilescu s-a eliberat de orice influență și a renunțat la orice frivolitate, pentru a deveni un poet auster și meditativ, un poet ale cărui versuri au o rezonanță gravă, ca un sunet de clopot, în sufletul cititorului.

...Puțini poeți contemporani cu noi au compus de-a lungul întregii lor cariere un vers atît de inspirat ca versul lui Lucian Vasilescu: „Ai moartea înainte pentru a spune ce ai de spus. ”

**Alex Ștefănescu**











Duminică, 27 martie 2016, ora 13,30

Vernisajul expoziției

PERSISTENȚA PEISAJULUI

50 de fotografii ale artistului BOGDAN TAVARU

Prezintă: Dragoș Grigorescu și Mihai Vasile



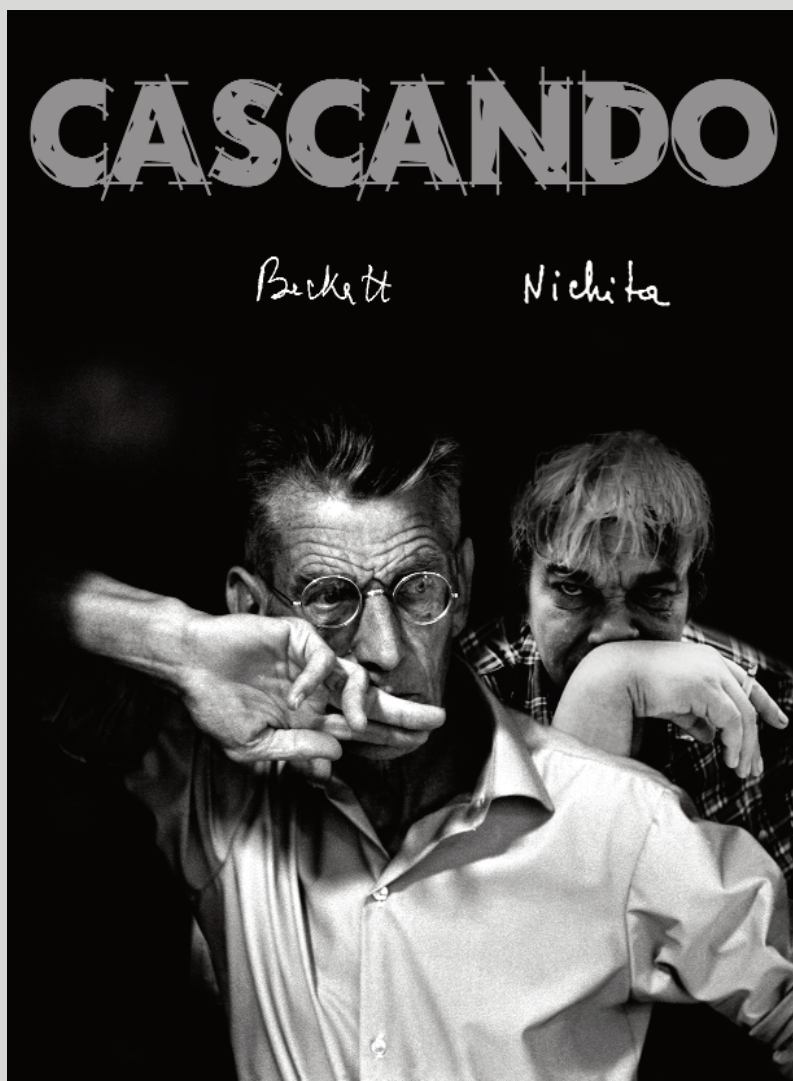
Duminică, 27 martie 2016, ora 18,30

Un spectacol de teatru-dans de Emilia Dan Vasile

texte de  
Samuel Beckett  
și Nichita Stănescu

în distribuție

Diana Licu  
Iustin Matei  
Ana Pascu  
Adriana Stoica  
Vlad Dimulescu  
Diana Costăchescu  
Teodor Cucu  
Daria Negulescu  
Maria Ionescu  
Vlad Istrate  
Alexandra Alexiu  
Bianca Nedelcu  
Dana Ionete  
Clara Ciocan  
Ana-Maria Stroie  
Paula Chirică  
Mălina Manole  
Gabriel Goicea





Duminică, 27 martie 2016, ora 19

Spectacolul de teatru

# Iubiți contemporani, eu exist!

texte de Magdalena Ghica  
un spectacol de Mihai Vasile

cu

• Diana Licu • Adriana Stoica • Iustin Matei • Ana Pascu •  
• Andreea Barbu • Diana Costăchescu • Vlad Dimulescu •



Pentru o mie de cîntece

Pentru o mie de cîntece  
am fost mîscent

Nouă sute nouăzeci și nouă

sunt răzuite de cîntecul, unul  
pentru care am fost mîscent

Nu mă înjură toți voi timpuri!

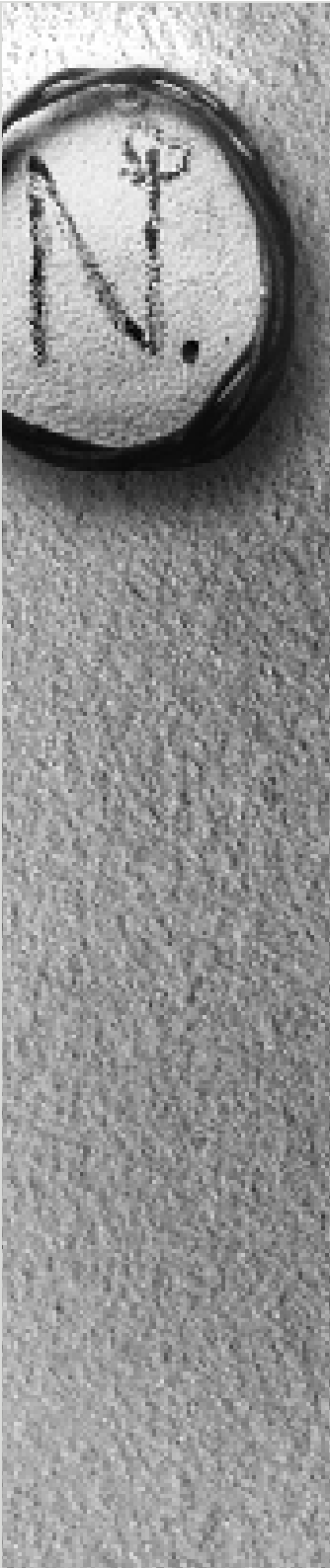
S-ar putea, înalt cum este  
cîntecul, unul,

să fie la urme ...

Nichita Stînescu

1973





Luni, 28 martie 2016

# ZIUA MONDIALĂ A TEATRULUI

Mesajul adresat lumii în anul 2015

Pe adevărații maeștri ai teatrului îi găsim, mai degrabă, departe de scenă. De obicei, ei sînt cei care înțeleg că teatrul nu e o mașină de produs clișee și convenții. Sînt cei care-i caută sursa vie pe care nu o regăsești tot timpul în sălile de teatru unde mulțimi de oameni se-ngheșuie în fiecare zi, preocupați să copieze o lume sau alta. Copiem, în loc să ne creăm propriile lumi care să incite la dezbateri, care au la bază emoțiile ascunse în interiorul nostru. În fapt, tocmai Teatrul este cel care reușește să dezvăluie aceste lumi.

...„Legenda încearcă să explice inexplicabilul. De vreme ce pleacă de la un adevăr, trebuie să sfîrșească din nou în in-

explicabil” – în aceste cuvinte descrie Kafka transformarea legendei lui Prometeu. Eu asociez profund aceste cuvinte modului în care ar trebui să fie teatrul. Și un asemenea teatru, care să-și aibă începutul în profunzimea adevărului iar sfîrșitul în inexplicabil, le doresc tuturor slujitorilor acestuia, atît celor de pe scenă, cît și celor din public. Le-o doresc din tot sufletul!

**Krzysztof Warlikowski**  
*regizor polonez*





Luni, 28 martie  
2016  
ora 10

Atelierul de teatru cu studenții anului I – actorie,  
susținut de Mihai Vasile  
studiile teatrale:

- TRANDAFIRUL DE CARNE de Magdalena Ghica
- OCOLUL PĂMÎNTULUI ÎN 100 DE ȘTIRI de Radu Cosașu
- EU SÎNT VECINUL MEU de Letiția Ilea





Luni, 28 martie  
2016  
ora 18

## **TEATRUL CA ARHEOLOGIE SENTIMENTALĂ**

Spectacolele

- **O SCRISOARE DE DRAGOSTE** de Mara Nicoară

Cu: Teodora MATEI • Andreea BANU • Andra ZOICAȘ • Andreea IANCU  
Anca MATEI • Gabriela NEDELCU • Ioana NEGOIȚESCU

- **O VIZIUNE A SENTIMENTELOR** de Nichita Stănescu

Cu: Diana LICU • Adriana STOICA • Iustin MATEI • Ana PASCU  
Andreea BARBU • Vlad DIMULESCU

- **PESCĂRUȘUL CEHOV** (eseu dramatic),  
în interpretarea actorilor Centrului Dramatic MYTHOS

Adaptările pentru scenă și regia: Mihai Vasile





Luni, 28 martie 2016, ora 19

# ZIUA MONDIALĂ A TEATRULUI

Lansare de carte: MIC DICȚIONAR DE TERMENI TEATRALI de Mihai Vasile  
Prezintă: Dragoș Grigorescu

Prins între lumea miraculoasă a spectacolului și exegezele savante (cel mai adesea epuizate din librării și chiar din biblioteci), spectatorul – cel tânăr, mai ales – este lipsit de un instrument prin care să-și poată explica emoția sau deziluzia față de ceea vede și aude în sala de spectacol.

Acest mic dicționar nu este o lucrare exhaustivă (chiar dacă explică peste 250 de termeni din lumea scenei).

El este, însă, o cale de a da răspunsuri la multele întrebări pe care ni le punem astăzi în legătură cu arta dramatică, cu evoluția sa, cu tehnicile și regulile sale, pe scurt, cu tot ceea ce face originalitatea acestui univers care se construiește continuu sub ochii noștri.

Pentru că teatrul este singura artă în care, așa cum sugerează Peter Brook, se instaurează o magie complicitate între un grup care face teatru și un altul care-l receptează, iar această întâlnire are legi care trebuie știute și respectate de ambele părți.



*Mihai Vasile*



MIC DICȚIONAR DE TERMENI TEATRALI  
Mihai Vasile

Mihai Vasile



Mic dicționar  
de termeni teatrali

## Codul de procedură teatrală

Fondator și mentor al Teatrului Equinox din Ploiești, profesor de arte dramatice, artist plastic și fotograf de artă, autor de filme, actor, regizor și scenograf de teatru, unde mai face și restul - adaptări și colaje de texte, costume, muzică, lumini, adică, aproape totul, prozator, poet, eseist, publicist și editor, se pare că despre Mihai Vasile e mai ușor să spui ce nu este și ce nu face. Cu o apetență creatoare atât de diversă și de mobilă, de un enciclopedism bine controlat, un astfel de personaj al scenei cultural-artistice contemporane este greu de definit. Dacă nu te mulțumești cu stereotipii de genul "personalitate complexă", începi să cauți alte explicații, fiindcă avem o permanentă nevoie de clarificări. Rezultanta este că Mihai Vasile face bine tot ceea ce face, fără să amestece lucrurile. Fără să le amestece mai mult decât este inevitabil s-o facă, desigur...

Mic sau mare, acest dicționar, nu este unul (doar) stricto sensu, ci un tratat obligatoriu de liberă practică teatrală, o carte de studii și de studiat. Pe lângă definirea propriu-zisă a peste 250 de termeni, în ordine alfabetică, cuprinde substanțiale incursiuni în istoria culturală a celor mai importanți dintre ei - comedie, dramă, epoca elisabetană, teatrul medieval, regie, spațiul teatral etc., precum și 25 de note bio-bibliografice ale unor dramaturgi, regizori, actori, teoreticieni și exegeți care au marcat arta universală a spectacolului de teatru. Mai mult, dicționarul se încheie cu zece pagini de schițe-document care ilustrează evoluția scenei și a spațiului teatral, in extenso, din antichitatea greco-romană și pînă în contemporaneitate. Toate acestea furnizează un tip de informație care transcede limitele unui simplu dicționar. Dicționarul nu este exclusiv rodul unei activități de cercetare pur teoretică, așa cum se în-

tîmplă, de obicei, în cazul acestei categorii de lucrări. Mihai Vasile nu și-a scos dicționarul atât din surse strict bibliografice, pe care, desigur, le-a consultat, cît din propria-i activitate de-o viață în domeniul teatral. Este evident că acest dicționar este scris "dinlăuntru". Este evident că este un instrument creat din necesități pedagogice, ceea ce-l face cu atât mai interesant și cu atât mai util, nu numai pentru cei dedicați unei cariere în teatru, ci mai ales pentru noi, ceilalți, spectatorii din sală. Este evident că acest mic dicționar și mare instrument de cunoaștere nu este făcut la voia întîmplării, însumînd definiții pe care, cu puțină competență și multă tenacitate, la urma urmei, aproape oricine ar putea să le colecteze de ici, de colo, fiindcă sursele nu lipsesc. Ar rezulta o lucrare corectă, poate, dar seacă și rece, care n-ar servi la mare lucru, fiindcă i-ar lipsi esențialul - vibrația originalității, tumultul creativității, autoritatea propriului exercițiu, ecuație care conferă lucrării lui Mihai Vasile un statut special. Statutul unei cercetări teatrale, pe care un om de teatru știe s-o structureze cu acribia uscată a unui cercetător sobru și s-o desfășoare cu subtilitatea, profunzimea, efervescența și suculența unui pedagog și a unui regizor. Dezvoltînd o sugestie a lui Peter Brook, Mihai Vasile vorbește de acea "magică complicitate între un grup care face teatru și un altul care-l receptează", încheindu-și "Argumentul" cu certitudinea că "această întîlnire are legi care trebuie știute și respectate de ambele părți". General valabile, scrise sau nescrise, cunoscute sau ignorate, respectate sau nu, "legile" există și își produc efectul, benefic sau dezastruos, după caz. Meritul lui Mihai Vasile este că, prin acest „Mic dicționar de termeni teatrali" ne oferă un excepțional "cod de procedură profesională" în materie de teatru.

**M. Ghiță-Mateucă**







Măști, 29 martie 2016, ora 19

Spectacolul-lectură  
EU AM TRĂIT  
ÎN CASA ASTA

Texte de Ion Stratan

Un spectacol de  
Mihai Vasile

Interpretează actorii  
Centrului Dramatic Mythos





Miercuri, 30 martie 2016, ora 10

Atelierul de sunete susținut de Mihai Vasile

Miercuri, 30 martie 2016, ora 18

Recitalul vocal-instrumental susținut de  
DIANA LICU și TUDOR CIOCEANU



Miercuri, 30 martie 2016, ora 19

## CAPODOPERE ALE DRAMATURGIEI UNIVERSALE

# ANTIGONA

de Sofocle  
(fragmente)



Recital EVELYN MARCU



Joi, 31 martie 2016, ora 10

Închiderea sesiunii de ateliere a Universității Libere  
NICHITA STĂNESCU

Joi, 31 martie 2016, ora 18

Proiecția filmului MĂREȚIA FRIGULUI (după spectacolul de  
teatru cu același nume de Nichita Stănescu)

Director de imagine: Mihai Gheorghe

Scenariul, scenografia și regia: Mihai Vasile

# măreția frigului

**de Nichita Stănescu**

În distribuție

Suzana Marin, Mihaela Gaftoi, Luiza Buiac, Emilia Dan Vasile,  
Ion Streche, Laura Pavliuc, Diana Streche, Alexandru Ioan Vasile

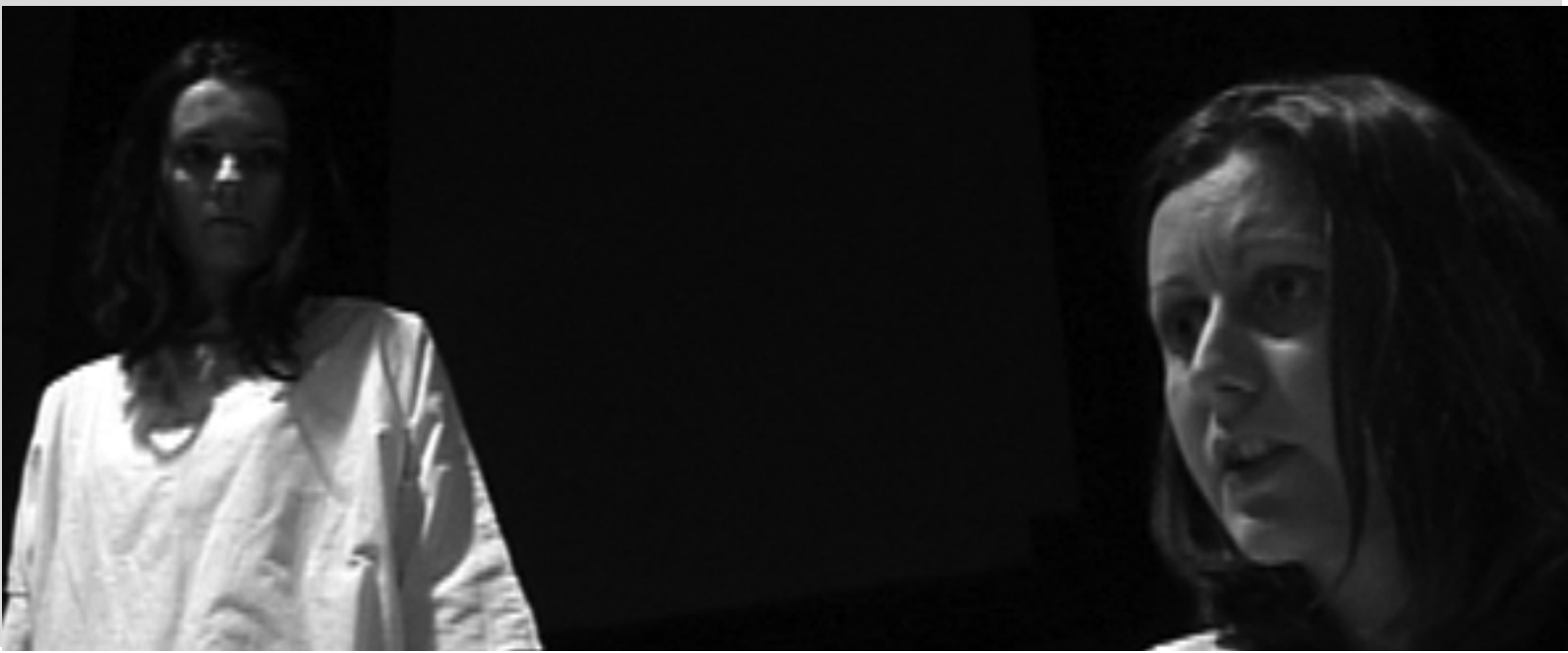
Scenografia și regia

**Mihai Vasile**











Joi, 31 martie 2016, ora 19

## Lansare de carte: CHIP IANIFER de Nichita Stănescu și Gheorghe Tomozei

Cartea de față are, pe lângă valoarea ei sentimentală, și toate ingredientele unui moment aparte al istoriei recente a literaturii române. Grupajele de câte 7 poeme ale celor doi poeți care, chiar dacă nu au făcut parte din cărțile apărute în timpul vieții lor, sînt adevărate bijuterii literare, semn că atît Nichita Stănescu cît și Gheorghe Tomozei și-au prețuit cu dreptă măsură prietenul numismat. Celelalte texte din această carte, cele care au fost prefețe sau comentarii la cărțile doctorului Ion Donoiu, dau dimensiunea pasiunii poeților Nichita Stănescu și Gheorghe Tomozei pentru numismatică – această

știință a istoriei care, pentru cei doi căpăta stranii și fabuloase dimensiuni ale „tunelului timpului” (o fotografie reprodusă undeva, în filele acestei cărți a și fost denumită astfel de cei trei).

„Chip ianifer” este... chipul adevărat al acestui vis al doctorului Ion Donoiu, acela de a face cunoscut acest moment inedit de istorie literară într-o carte. De aceea, Editura Mythos își face o datorie de onoare față de Ion Donoiu prin apariția acesteia.

*Mihai Vasile*



ISBN 978-606-8467-31-3

CHIP IANIFER  
Nichita Stănescu • Gheorghe Tomozei



# White Stanger

George Tomofei

Jon Donsin





## ⑦ Chip ianifer

El era un singur ochi peste tot,  
o singură gură de jur împrejur,  
un singur piept peste tot  
o singură frunte de jur împrejur

El era blestemat,  
de Tatăl era blestemat.

Sub coastă avea două isimi,  
două isimi, două isimi,  
două isimi, două isimi,  
două isimi.  
două isimi ...